

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3050/2019
18.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Град ..., кога заступа пуномоћник Слободан Нешић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство правде - Основни суд у Врању, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде штете, одлучујући ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1751/18 од 13.11.2018. године, у седници већа одржаној 18.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1751/18 од 13.11.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1751/18 од 13.11.2018. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању Прр1 22/17 од 09.02.2018. године, обавезана је тужена да тужиоцу плати на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у предмету Општинског суда у Врању И бр. 1012/09 (раније И. бр. 850/05) износе са затезном каматом од доспећа па до исплате ближе наведене у изреци под 1. Тужана је обавезана да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ од 24.000,00 динара.

Виши суд у Врању је пресудом Гж 1751/18 од 13.11.2018. године одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Врању Прр1 22/17 од 09.02.2018. године. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију. Ревизију је изјавила због погрешне примене материјалног права, са позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

У одговору на ревизију тужилац предлаже да се ревизија одбаци, трошкове је опредељено тражио.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправност грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијана пресуда усклађена је са правним ставовима о одговорности државе за обавезе предузећа са већинским друштвеним (државним) капиталом и радом њених органа који су дужни да предузму све неопходне мере ради извршења правноснажне судске одлуке као и обавези да у случају неизвршења у разумном року надокнади штету у висини новчаног потраживања досуђеног извршном пресудом заједно са парничним трошковима и трошковима извршног поступка израженим у пракси Европског суда за људска права (пресуда у предмету Маринковић и други против Србије; предмету Качапор и други против Србије и други) и пракси Уставног суда (одлуке Уж 7547/2015 од 26.10.2017; Уж 3742/2015 од 26.10.2017. године и други).

С тога без обзира на судске одлуке приложене уз ревизију по оцени Врховног касационог суда не постоји потреба да се одлучује о посебној ревизији тужене ради уједначавања судске праксе.

Такође нема места одлучивању о посебној ревизији ради новог тумачења права из чланова 172. ЗОО и 32. Закона о заштити права на суђење у разумном року, члана 1. Протокола 1. уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода и члана 58. Устава Републике Србије којима је свакоме гарантовано право на имовину.

Из изложених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП у којој врсти спора, је према члану 479. став 6. истог закона искључено право на изјављивање ревизије.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Како трошкови састава одговора на ревизију не представљају оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, то је одлучено као у изреци под три.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић